

Lige nu bor hun ifølge Maribo Kommune ulovligt hos plejefamilie. I landsretten blev det besluttet, at Kathrine ikke må tvangsfjerns fra plejefamiliens hjem.

»Det er en meget kompliceret sag, både juridisk og følelsesmæssigt – vi står mellem to lovgivninger der gør os handlingslammede. Vi har ikke hjemmel til at skride ind, men gør hvad vi kan for at få blødet op på følelserne, da det ville kunne afhjælpe situationen«, siger borgmester i Maribo Kommune, Liljan Køcks, i TV-2 Øst.

Maribo Kommune har sørget for, at Kathrine får psykologhjælp, men en langsigtet løsning på hendes tilhørsforhold er ikke i sigte.

Svar (28/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kender godt sagen, og jeg har tidligere indhentet en redegørelse fra Maribo Kommune.

Denne sag er et ulykkeligt eksempel på, hvor vanskeligt det kan være at samarbejde i en sag, hvor to parter begge elsker og begge ønsker at være sammen med barnet.

Jeg synes, det er en forfærdelig trist sag, og det er frygtelig synd for Katrine, som naturligvis bliver både utryg og usikker ved situationen.

Som minister kan jeg desværre ikke finde løsninger på konkrete sager. Jeg har ikke mulighed for at gå ind og pålægge Maribo kommune eller andre myndigheder at handle på en bestemt måde.

Jeg vurderer løbende om lovgivningen og spillet mellem lovgivningerne er i orden, og om en ændring af reglerne vil kunne forhindre, at børn lander i en ulykkelig situation som den Katrine står i.

Dette var også oppe under drøftelserne til anbringelsesreformen, og det blev her aftalt, at der skal nedsættes et udvalg, som skal se på de problemer, der er knyttet til forældrenes overfor børnenes retssikkerhed. Der er enighed om, at barnets bedste er et afgørende formål, og at kontinuitet i høj grad er til barnets bedste.

Udvalgsarbejdet afsluttes i juni 2005, hvorefter forligspartierne mødes og drøfter resultatet.

Jeg håber, at dette udvalgsarbejde vil være med til at forhindre, at børn kommer til at stå i samme ulykkelige situation som Katrine står i, og jeg håber, at de involverede parter i denne

sag snart må finde en løsning med udgangspunkt i, hvad der er bedst for Katrine.

Spm. nr. S 4374

Til miljøministeren (14/6 04) af:

Jytte Wittrock (S):

»Når der i artiklen »Vaskehal bedre for miljøet« i Urban den 10. juni 2004, side 6; refereres til en undersøgelse fra Miljøstyrelsen, der viser, at manuel bilvask er miljøskadelig, idet vaskevandet indeholder forurenede stoffer som tungmetaller, kemikalier og hormonforstyrrende blødgørere, hvad er da kilden/kilderne til denne forurening?«

Svar (25/6 04)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Ifølge Miljøstyrelsens rapport nr. 537, 2000 »Bilvaskehaller, status og strategier« og nr. 876, 2004 »Bilvask, reduktion af spildevandsbelastningen gennem renere teknologi«, er der både ved vask i vaskehaller og ved manuel bilvask fundet tungmetaller, kemikalier (LAS) og hormonforstyrrende blødgørere (DEHP) i vaskevandet.

Tungmetallerne stammer fra afsmitning og slid på bilen under selve vasken og fra det vejstøv, der sidder på bilen. Det er især fra bilernes undervognsbelægning, dæk, bremsebelægningslak og metaldele, at metallerne frigives til miljøet, og det er specielt cadmium, zink, bly, krom, kobber og nikkel, som er relevante.

Cadmium findes i små mængder som følgestof i zink og frigives derfor hovedsageligt sammen med zink. Zink frigives bl.a. ved korrosion af forzinkede plader, der ikke er rustbeskyttet, fra dæk og fra bremsebelægningslak og bilernes udstødning. Krom kan bl.a. stamme fra korrosion af svejsninger og fra visse tungmetalholdige farvestoffer i bilernes lak. Kobber kommer også fra bremsebelægningslak, bremserør og køler og fra visse tungmetalholdige pigmenter. Endelig stammer nikkel fra bilens svejsninger og bremsebelægningslak.